

GOD DIE ZICHZELF IDENTIFICEERT DOOR ZIJN KARAKTERISTIEKEN

Ik was ietsjes verrast om mijn vriend Joseph Boze daar te zien, en ik draaide me om en nam wat van de tijd om zijn hand te schudden.

² Laten we nu in het Woord van God opslaan in Hebreeën, het 1e hoofdstuk. Ik wil een gedeelte lezen, het 1e, 2e en 3e vers, om er een tekst uit te nemen voor de avond.

God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon;

Die Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft;

Die, also Hij is het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht, nadat Hij . . . is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen;

³ Laten we nu onze hoofden buigen voor gebed. En nu in Zijn Goddelijke Tegenwoordigheid, mocht u een verzoek hebben dat u aan Hem bekend zou willen maken, zou u dan even uw hand willen opsteken, dat is uw verzoek, dat God zal . . .

⁴ Onze Hemelse Vader, wij komen nu voor Uw troon door geloof in de Naam van Jezus Christus, Uw Zoon. En ons is deze verzekering gegeven dat: "Als wij iets in Zijn Naam vragen, zal het worden toegestaan." En Gij kent onze verlangens en onze noden, en Gij hebt beloofd dat U zult voorzien in alles wat wij nodig hebben. Dus, Vader, wij zouden bidden zoals U ons hebt geleerd: "Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel." Dat ons verzoek van vanavond in overeenstemming moge zijn met Uw verlangen om het te geven, en sta ons deze voorrechten toe. Zalf het Woord, Here, en al de sprekers en de hoorders, en moge de Heilige Geest binnenkomen en vanavond de dader des Woords zijn, onder ons. Want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

U kunt gaan zitten.

⁵ Morgenochtend, begrijp ik, is het ontbijt van de Volle Evangelie Zakenlieden. Meestal, waar zij een afdeling hebben,

heb ik het voorrecht om op hun ontbijt te spreken. Tot op deze tijd is dat de enige organisatie, welke geen organisatie is, maar de enige groep waartoe ik—ik behoor, is de Christelijke Zakenlieden. En nu, ik spreek gewoon voor hen, internationaal.

⁶ Nu, vanavond, we vertrouwen erop dat deze vergadering niet tevergeefs zal zijn. Ik ben vermoeid naar u toegekomen, een oververmoeide keel, en heb een beetje kou gevat door . . .

⁷ Ik kom van Tucson waar het echt goed droog is, en ik kom hier waar het echt goed vochtig is, dus is er nogal een contrast. Als jullie allen al het water van hier, als jullie het alleen maar onze kant zouden opsturen, zouden we dat waarderen. Maar dat kun je natuurlijk niet.

⁸ Maar ik zal u één ding vertellen, er zit daar een gelijkenis in. Al onze—onze—onze dingen in Arizona, onze bomen, zitten vol stekels. Alles heeft een stekel. Het komt doordat het droog is. Als nu diezelfde struik hier zou groeien, zou het een mooi, fijn blad zijn. Ziet u, het is zonder water, dat is de reden waarom het een stekel wordt.

⁹ En wanneer de gemeente zonder het Water des Levens komt te zitten, wordt ze ook droog en stekelig, steekt en prikt naar alles. Maar waar de wateren des Levens vloeit, opent het het blad en maakt het teder, zacht en lieflijk, heilig en welgevallig voor God. Moge zo de Here God ons vanavond bewateren, zodat we geen stekels zullen zijn; maar dat we fijne bladeren zullen zijn zodat de afgedwaalde mensen onder de boom in onze schaduw mogen zitten en rust vinden voor hun zielen.

¹⁰ Nu, ik wil de tekst vanavond nemen, zo de Here wil, en ik trek deze kleine microfoon net zo dichtbij als ik kan, vanwege een tekort aan stem. Ik wil, uit de lezing hier van Hebreëen 1:1, wil ik een tekst nemen van: *God Die Zichzelf Identificeert Door Zijn Karakteristieken*. Mag ik dat nog eens herhalen, omdat ik weet dat deze akoestiek hier slecht is. God identificeert Zichzelf door Zijn karakteristieken.

¹¹ Nu, bijna alles wordt geïdentificeerd door zijn karakteristieken. En ik heb hier een paar Schriftplaatsen die ik zou . . . en notitie, waar ik naar zou willen verwijzen. Nu, een karakteristiek van iets identificeert wat het is.

¹² Nu, zoals in heel de natuur, bloemen worden veelal geïdentificeerd door hun karakteristiek. Als ze dicht bij elkaar liggen, de ene soort bij de andere, de karakteristiek van die bloem zal identificeren welke bloem het is. En in de dieren in het wild, veelal . . .

¹³ Ik—ik ben een jager. En je moet de karakteristiek van het dier kennen waarop je jaagt, of anders kun je soms heus misleid worden. Bijvoorbeeld zoals het steenschaap ver weg in Brits-Colombia. Ik was net onder de Yukon afgelopen herfst, enkele

broeders die hier nu zijn, waren bij mij, en we waren aan het jagen.

¹⁴ Nu, als je het verschil niet wist, als je het spoor van een schaap of een hert volgde, zou je het verschil niet kunnen zien tenzij je een scherpe jager was. Omdat ze hetzelfde soort spoor maken; ze springen wanneer ze wegrennen. En dan zie je er één op afstand staan met zijn kop verborgen, wel, u—u zou nauwelijks het verschil merken. Ze zijn ongeveer even groot, het achterste gedeelte ervan; het is wit, net als het hert. Het zou erg moeilijk zijn om ze uit elkaar te houden. Maar zijn horens identificeren zijn karakteristiek, door die horens. Het schaap heeft een hoorn die ombuigt, en een hert heeft stangen die uiflopen. En nog iets, een hert zou lang niet zo hoog gaan om te grazen.

¹⁵ En dan de geit die loopt, ook, er is een karaktereigenschap bij een geit en een schaap, dat je het verschil tussen hen zou moeten kennen als je ver daarboven was, omdat ze beide hoog in de bergen vertoeven. Je moet het verschil kennen. Maar als je erop let, een—een geit struikelt zichzelf als hij loopt; terwijl een schaap zijn poten zo neerzet als hij loopt. De kenmerk van de manier waarop hij zijn spoor maakt. Je identificeert het wild waar je op jaagt door de karakteristieken van wat het doet, en hoe het zich gedraagt, en wat het eet, en dergelijke. Het identificeert zich door zijn karakteristiek. En dan laat je er één opspringen, en let op wat er gebeurt, je kunt het herkennen door de manier waarop ze ervandoor gaan. Je kunt aan die karakteristiek verschillende dieren herkennen.

¹⁶ Hebt u er dan wel eens op gelet, ik weet niet of u ze hier hebt of niet, goudspechten; wel, 'flicker' is de juiste naam ervoor, en een Vlaamse gaai. Een Vlaamse gaai is ongeveer even groot als een goudspecht. En zie je de twee vliegen, ze zijn beide ongeveer dezelfde soort vogel. Als je de kleur niet kunt zien, maar let gewoon op ze, je kunt herkennen welke de goudspecht is. De Vlaamse gaai vliegt min of meer in een rechte lijn. Maar de goudspecht, flapt met zijn vleugels; als hij met zijn vleugels flapt, gaat hij omlaag en dan omhoog, omlaag en dan omhoog. Ziet u, hij brengt zichzelf in een springende beweging, op *die* manier, en je kunt herkennen dat het het kenmerk is van de goudspecht, de manier waarop hij vliegt.

¹⁷ Als je let op de—de kwartel als hij tevoorschijn komt, de manier waarop hij omhoog komt. En let dan op als je in een moeras bent, waar kwartels kunnen zijn, en een—en een watersnip. U jagers weet dat. De Wilson's snip en het Bokje, zij identificeren zichzelf door de manier waarop ze tevoorschijn komen en de manier waarop ze gaan. Zij identificeren zich door hun karakteristiek van vliegen, welk soort vogel zij zijn. Daarom, als je ze alleen maar hoorde, zou je al kunnen herkennen wat

het was, aan de manier waarop hij wegging, wat hij is, door de karakteristiek van zijn vliegen.

¹⁸ Zoals een man en een vrouw. Het zijn allebei menselijke wezens, maar een vrouw heeft een andere karakteristiek dan een man. Ik las hier enige tijd geleden over Salomo en de koningin. Ik ben er nooit aan toegekomen om u hier mijn kleine Boodschap te prediken over de koningin van het zuiden, die gekomen was om Salomo te zien en die gawe van onderscheiding te zien. Ik las daarover, hier niet lang geleden, en ze zeiden dat: “Een van de raadsels die Salomo voorgelegd werd, was dat deze koningin een vrouw nam, of vrouwen, liever gezegd, en ze kleepte als mannen.”

¹⁹ Nu, dat was vreemd in die dag, maar vandaag is dat zeker modern. En—en u weet dat dat verkeerd is. De Bijbel zei dat een vrouw dat niet behoort te doen. “Het is een gruwel voor een vrouw om een kleed aan te trekken dat aan een man toebehoort.” En de onveranderlijke God zei dat, dus is dat waar.

²⁰ Dus, we ontdekken dat Salomo, had slechts naar hen toegekeken, hij liet hen lopen of iets doen, en zegt onmiddellijk: “Het zijn vrouwen.” Ziet u, hij kon aan de karakteristiek van die vrouw herkennen, de manier waarop ze zich gedroeg, dat zij vrouw was en geen man.

²¹ En dan bijna alles op die manier, met zijn karakteristieken. Net zoals veel mensen linkshandig zijn, en rechtshandig. Hun karakteristiek van de manier hoe zij handelen. Je kunt herkennen of het een rechts- of de linkshandige persoon is door de manier waarop ze zich gedragen, de manier hoe ze altijd die linkerhand of rechterhand uitsteken.

En denk eraan, Jezus had zoiets, dat . . .

²² Twee handen zijn bijna net . . . Ze zijn hetzelfde. Ze hebben dezelfde soort duimafdrukken, vingerafdrukken, vijf vingers; pink, wijsvinger, enzovoort. Net zoals de rechterhand en de linkerhand dezelfde vingers heeft, normaal gesproken, even grote hand, precies zo. En het enige verschil dat er tussen ze is, is dat de ene links is en de andere rechts is. Dat is het enige verschil dat je kunt zien. De één is links, de andere rechts.

²³ Dus dan, daarin, Jezus zei . . . Ik zou hier misschien een kleine opmerking laten vallen. Jezus zei in Mattheüs 24 dat: “De karakteristieken van de Geest zouden enigszins op elkaar lijken in de laatste dagen, zo dicht bij elkaar, dat het zelfs de uitverkorenen zou verleiden, indien het mogelijk was.” Ziet u, zij zouden gewoon . . .

²⁴ Neemt u uw hand en houdt u die gewoon omhoog. Ziet u, als u het niet opmerkt, de één ervan lijkt op de ander, in elk opzicht, maar één ervan is links en de andere is rechts.

25 Op die manier zijn de geesten in de laatste dag. Ze zijn enigszins gelijk, maar ze hebben een karakteristiek die ze identificeert. De één is juist en de andere is fout, en het kan worden geïdentificeerd door zijn karakteristiek.

26 De Geest van God kan worden geïdentificeerd door Zijn karakteristiek. Ziet u? De Geest van God en de geest van de kerk. Er is een kerkgeest en een Geest van God, Die absoluut niet zoals de kerkgeest is, helemaal niet.

Er is een denominationele geest.

27 Er is een nationale geest. Er is een geest van de natie. Iedere natie, waar ik inkom, als je daar loopt, ontdek je een andere geest. Ik ging naar Finland, fijne mensen, maar daar was een Finse geest. Ga ik naar Duitsland, is daar een Duitse geest.

28 Hier niet lang geleden ging ik met de vrouw, toen we nog in Indiana woonden, een paar jaar geleden, naar de kleine supermarkt. Ik was pas thuis gekomen. We moesten wat eten gaan halen. En op weg daarheen, we . . . Het was de zomertijd, u zou het misschien niet geloven, maar we troffen een dame met een jurk aan. En het was zo vreemd, ik . . . Het schokte mij. Ik—ik zei: “Kijk daar, dat ziet er vreemd uit, die vrouw draagt een jurk.” De rest droeg kleding die niet . . . niet passend voor de vrouw. En—en ze zei . . . Ik zei: “Wel, dat is gewoon de Amerikaanse geest, zie, de geest van Amerika.”

29 Nu, geest van Amerika, het is een . . . wordt verondersteld een Christelijke natie te zijn, maar de geest van dit land is niet Christelijk. Ze mag misschien een Christelijke natie worden genoemd, maar ze is een miljoen mijl daarvandaan, in karakterisering. Dus, deze vrouw, ik zei . . .

Ze zei: “Wel, zijn wij geen Amerikanen?”

30 Zei, ik zei: “Nee. We wonen hier. Dit is ons land. Wij—wij—wij verblijven erin. We houden ervan. Het is de beste natie ter wereld. Maar toch zijn wij geen Amerikanen.” Ik zei: “Wij zijn geboren van Boven. De Heilige Geest kwam neer en wij behoren tot een Koninkrijk. Het is niet van deze wereld.” Ik zei: “Dat is de reden dat onze zusters jurken dragen, lang haar dragen, geen make-up dragen. Zie, hun karakteristieken identificeren hen als ‘heiligheid voor de Here,’ van Boven.”

31 Daarom zoeken wij een Koninkrijk. Wij zoeken een Koning Die komt en Zijn onderdanen in Zijn Koninkrijk ontvangt. En zij worden geïdentificeerd door hun—hun karakteristieken, dat hun schatten niet van deze aarde zijn of van deze natie. Het is van boven, in de Heerlijkheid. Daarom, zij, “Zij zien uit naar een Stad Welker Bouwmeester en Ontwerper God is.” Zij worden duidelijk geïdentificeerd.

³² 'k Wens dat ik voldoende stem had om op een avond tot u te prediken. Maar ik—ik dwaal daarvan af. Nu, geïdentificeerd door zijn karakteristieken.

³³ We vinden hier een goed voorbeeld van in de tijd van Israëel, dat in het beloofde land kwam. En God had hen geroepen in overeenkomst met Zijn belofte. Hij had Abraham verteld dat, hij zou . . . zijn zaad zou vierhonderd jaar lang in dit vreemde land verblijven, en dan zou Hij hen bevrijden met een grote, machtige hand, en ze zouden dan naar een land gaan, dat werd beloofd dat het zou vloeien van melk en honing. En toen dan de tijd van de belofte naderde, kwam er een—een Farao die Jozefs grote bediening, die hij onder hen had, niet herkende.

³⁴ En deze, God verwekte een profeet, genaamd Mozes. En de man werd onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren. Zonder twijfel dat hij een geweldig knappe, intellectuele man was, want hij kon de Egyptenaren wijsheid leren. Leek op een keurig uitge—uitgeruste man voor bevrijding.

³⁵ Maar, ziet u, wat wij bevrijding noemen, en wat God bevrijding noemt, verschilt iets.

³⁶ Let nu op deze man met al zijn ethiek. Hij wist dat hij geboren werd om de kinderen Israëls te bevrijden. Toch, met al zijn opleiding, dat was alles waar hij van wist, en wetend dat hij door God geroepen was om het werk te doen, hij had al zijn . . . Hij had zijn bachelorgraad, en zijn doctorale graad, en meestertitel in de rechten, enzovoort. En hij ging op weg om Israëel te bevrijden, en was een totale mislukking.

³⁷ Let nu op, het zag ernaar uit, hij, met zijn voet op de troon in Egypte, om de Farao te worden, dat hij de kinderen Israëls had kunnen bevrijden nadat hij Farao geworden was, omdat hij de opvolger was van de—van de troon. Maar, ziet u, dat, om het op die manier te doen, zou het Gods karakteristiek in het bevrijden van Zijn volk niet hebben geïdentificeerd.

³⁸ Hij had gezegd dat Hij hen zou bevrijden. *Hij* zou hen “bevrijden met een machtige hand,” ziet Mozes met een machtig leger, maar God met een machtige hand.

³⁹ We ontdekken dat deze profeet vluchtte en veertig jaar lang in de woestijn was. Het had Farao veertig jaar gekost om er bij hem een opleiding in te drillen, en God had er veertig jaar voor nodig om het er bij hem uit te drillen. Dus we ontdekken, op een dag, dat hij, achter in de woestijn, de Here God ontmoette in een brandende struik, in de vorm van een Vuurkolom, Die in een struik lag. En hem werd gevraagd om zijn schoenen uit te trekken, dat, de grond waarop hij stond, heilig was. Kijk nu naar deze fijne, beschaafde, opgeleide man, die dat geweest was, let op de verandering van zijn karakteristieken nadat hij God had ontmoet. Hij deed het meest . . .

40 Soms doet God dingen op zo'n eenvoudige manier, en zo'n dwaze manier, voor de vleselijke manier van denken. Let erop, een man die een totale mislukking was geweest; met alle Egyptische legers en alles om hem heen om de wil van God te doen, met al zijn opleiding, op veertigjarige leeftijd, in de allerbeste tijd van zijn leven. Hier is hij, tachtig jaar oud, de volgende ochtend, met zijn vrouw schrijlings gezeten op een muilnier met een kind op haar heup, en een stok in zijn hand, op weg naar Egypte om het in te nemen. Over een belachelijk gezicht gesproken! Maar dat vertoonde de karakteristieken van God, omdat Hij een man had die Zijn Woord zou geloven. Dat is alles. Het bijzondere ervan, zou u zich een één-mans-invasie kunnen voorstellen op weg naar Egypte, terwijl een leger had gefaald? Maar wat was het? Zijn karakteristiek, zijn tactiek was veranderd. Hij ging in de Naam van de Here: "IK BEN DIE IK BEN." Het aardige eraan was dat hij het innam. Hij deed het, omdat hij in de Kracht van de Here ging.

41 Op zijn weg om Israël uit te leiden naar het beloofde land, kwam hij in contact met zijn broeder, zijn denominationele broeder, Moab. Nu, Moab, ze waren absoluut geen heidenen. Dat was Lots dochters kinderen. Een van hun kinderen had—had Moab verwekt.

42 Nu, daarzo, ik wil dat u op deze twee naties let, als tegenstelling. Hier was Egypte, een klein, verstrooid, geen natie om naartoe te gaan, geen bewindlieden of geen koning, of niets, of enige hoogwaardigheidsbekleders onder hen, alleen maar een volk op hun weg naar een beloofd land. En hier moesten ze door het land Moab gaan. Het was regelrecht op de koers van de belofte.

43 En Moab, eveneens, was een gelovigen in Jehova, en ze hadden een profeet. En Israël had een profeet. Beiden hadden profeten.

44 En merk nu op, ze waren tot de plaats gekomen waar de profeet van de georganiseerde natie eraan kwam om deze andere natie te vervloeken, omdat het maar een zwerver was, die geen bepaalde plaats had om te verblijven. Dus ze kwamen eraan.

En let op die twee profeten: als het erop aankomt, fundamenteel gesproken, waren zij beiden geheel juist. Want, merk op, Bileam, de bisschop, vertelde hen: "Bouw nu zeven altaren voor mij."

45 Zeven is het volkomen getal van God en vertegenwoordigt de Zeven Gemeentetijdperken, de zeven scheppingsdagen, enzovoort. Nu, merk op, zeven, God is volkomen in zeven.

46 "Zeven altaren, en leg op ieder altaar een—een stier." Nu, dat is precies hetzelfde altaar die ze daar in het kamp van Israël hadden. Daar zijn ze ginds in Israël, met hetzelfde altaar die ze

hier hadden; en hetzelfde offer, een stier en een stier; een profeet en een profeet. Twee naties, als tegenstelling.

47 Een heel perfect voorbeeld van de dag waarin we leven, als we tijd hadden om erop in te gaan. Merk op, God Die dit doet als een gelijkenis, zodat wij het zouden ontdekken, parallel.

48 Nu, bovendien, Bileam vereiste een ram op ieder altaar. Dat sprak van zijn geloof in een komende Messias. Een ram, een hij schaap, dat is hetzelfde offer dat ze daar in Israël hadden; ginds in het kamp van Israël, hier bij . . . in Moab. Het . . . Fundamenteel waren zij beiden juist, maar, merk op, fundamenteel in de leer.

49 Maar één profeet ginds in het kamp van Israël had de karakteristieken van God, en het Woord van God. Hij bleef bij de belofte van God voor dat tijdperk, omdat hij op koers was om naar het beloofde land te gaan. Zie?

50 Nu, voor zover het fundamentele gedeelte, zou Bileam, Balak, precies zo geïdentificeerd kunnen worden als Mozes dat was.

51 Maar, ziet u, Mozes, die de correcte profeet van God was, had niet alleen de fundamentele delen, maar had de identificatie van God. Ziet u, hij was in de lijn van plicht, precies wat beloofd werd voor dat tijdperk; niet voor het tijdperk van Noach, maar voor het tijdperk toen. "Ik zal u naar een land brengen dat overvloedig van melk en honing." Ze waren onderweg en Israël werd geïdentificeerd met hun profeet, Mozes, met de Boodschap van dat tijdperk. God karakteristieken geïdentificeerd in Mozes. Een Vuurkolom volgde hem. Hij had ook de verzoening werkzaam; niet erover zitten spreken, maar had het werkzaam. Niet wat zal zijn; wat nu is!

52 Merk op, hij had een koperen slang die verhoogd werd voor de ziekte en kwalen van de mensen, daarom praktiseerde Mozes Goddelijke genezing. Hij had de verzoening, de koperen slang, wat symboliseerde dat God in het kamp was, en de mensen keken naar die koperen slang en werden genezen.

53 Hij had ook een geslagen Rots die hem volgde. En dat identificeerde God, om de Wateren des Levens onder hen te houden, vreugde en redding, dat ze niet zouden omkomen, maar eeuwig Leven hadden. Het was een type van . . . Die geslagen Rots in de woestijn was een type van Christus Die geslagen werd.

54 Vervolgens reisden ze in de lijn van belofte. Dat was nog een identificatie, om Gods karakteristiek te laten zien. Ongeacht hoe fundamenteel die ander was met het Woord; hij had het fundamentalisme plus de identificatie en de karakteristiek van God onder hen. God identificeerde Zich. Twee profeten, allebei profeten, en allebei fundamenteel; maar God identificeerde Zijn karakteristieken in Mozes, omdat hij de karakteristieken van God bij zich had.

⁵⁵ Nu, nog eens, Gods karakteristieken zijn altijd bovennatuurlijk, omdat Hij bovennatuurlijk is. God is bovennatuurlijk. Het is ongewoon, altijd, voor de moderne trend van denken van de tijd. U weet dat. God heeft altijd de plannen bedorven, van de—van de religieuze groepen in ieder tijdperk dat ooit voorbij is gegaan.

⁵⁶ En geen enkele keer heeft een persoon of een groep mensen zich ooit samen georganiseerd op basis van een boodschap, of zij stierven en werden aan de kant gezet en stonden nooit meer op. Nergens in de geschiedenis. De Lutheranen, de Presbyterianen, de Methodisten, de Baptisten, de Pinkstermensen, enzovoort, staan nooit meer op, wanneer ze ertoe gaan om Het te groeperen.

God handelt met individuen.

⁵⁷ Merk op, Hij is zo ongewoon voor de manier van denken. Ziet u, wij raken in een trend, en wij moeten Het op *deze* manier geloven. En dan komt God eraan met Zijn Woord dat Hij heeft beloofd en identificeert Zich in dat Woord. *Deze* groep kan er niet heengaan, omdat zij er niet in gelooft. Ziet u, ze heeft zichzelf ervan afgescheiden.

⁵⁸ Zoals Jozef, hij was een zoon van David, en een goede man; Jozef, de man van Maria. Hij was een goede man en ongetwijfeld las hij de Bijbel, de boekrollen, voortdurend, omdat . . . en zag uit naar een Messias Die komen zou, en had moeten weten wat de Schrift had gezegd dat zou plaatsvinden. Jesaja zei: “Een maagd zal zwanger worden.”

⁵⁹ Welnu, hij ging met dit jonge meisje, Maria, waarschijnlijk achttien jaar oud, en hij was waarschijnlijk wat ouder. En vervolgens toen ze verloofd waren om te gaan trouwen, blijkt ze moeder te zijn. Nu, dat was aardig moeilijk voor Jozef om zich daar zomaar bij neer te leggen. Ongetwijfeld had Maria hem verteld van het bezoek van Gabriël. Maar we bemerken, de manier waarop zijn karakter hem leidde, dat hij het betwijfelde.

⁶⁰ Nu bleek dat ze moeder was geworden voordat ze gehuwd waren. En in de Bijbel is die straf de dood, door steniging. Een ongehuwde vrouw die moeder zou worden, ze moest worden gestenigd. Er bestond geen prostitutie in Israël. Het was weggedaan. Dus we ontdekken, in Deuteronomium, daar wordt ons dat verteld.

⁶¹ Nu, we ontdekken dat Maria, het leek erop dat zij Jozef alleen maar als een schild probeerde te gebruiken voor een of andere daad die zij had begaan. Want, als zij reeds moeder bleek te zijn voordat ze waren gehuwd, dan moest zij worden gestenigd, en moest ze nu iemand hebben die als een schild voor haar kon staan. En dat leek, heel erg, alsof het dat was wat ze probeerde te doen.

⁶² Maar Jozef, die in haar grote, mooie ogen keek, en ze zou zeggen: “Jozef, Gabriël zei tegen mij: ‘De Heilige Geest zal u

overschaduwden en Hetgeen in u—in u ontvangen zal worden, is van de Heilige Geest. Het is God. Dat is wat Het genoemd zal worden, de “Zoon van God.”” En Jozef, hij—hij—hij wilde dat wel geloven, maar het was zo ongewoon. Dat was nog nooit eerder gebeurd.

⁶³ En zo is het net vandaag. Als we alleen maar konden . . . Als ik enigszins een manier had om de mensen te laten zien dat de ongewoonheid van iets, als het geïdentificeerd wordt door het Woord, dan bewijzen zijn karakteristieken wat het is. Het is God in actie.

⁶⁴ Jozef had dit moeten weten. Hij had moeten weten: “Een maagd zal zwanger worden.” Maar hij was er eerlijk over. Hij wilde haar niet in het geheim wegsturen, maar hij—hij dacht erover na om het te doen.

⁶⁵ En toen verscheen de Engel des Heren aan hem in een droom. Hebt u zich ooit afgevraagd waarom Hij in een droom verscheen? Er waren geen profeten van die dagen. Hun droom was zo eenvoudig, dat het geen uitleg nodig had. Zei: “Jozef, gij zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen, want hetgeen in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest.” Ziet u, dat maakte het toen vast. Ziet u, Hij kwam tot hem in een droom, secundair. Maar, ziet u, er was daar geen profeet om dat Woord te identificeren, dat dit “de maagd die zwanger zal worden” is. Ziet u? Dus daarom verscheen Hij aan hem in een droom, omdat hij eerlijk en rechtvaardig was en een goed mens.

⁶⁶ En ik geloof dat God op de een of andere manier tot ieder goed mens zal komen, en Zijn daden voor die goede man zal identificeren, voor het tijdperk, als die man door God geroepen is voor dat tijdperk.

⁶⁷ Nu, maar het was zo ongewoon, ze konden het maar amper vatten. Maar altijd, het verschijnen in overeenstemming met het beloofde Woord voor het tijdperk, al dit ongewone.

Nu zijn er sommige mensen die rond zouden kunnen gaan en zeggen: “Wel, *dit* is ongewoon, dat is God. *Dit* is ongewoon.”

⁶⁸ Maar, ziet u, het moet worden geïdentificeerd door het Woord, en het Woord is God. Ziet u? En dan identificeert de karakteristiek van deze identificatie wie het is, want God zei: “*Dit* zal er gebeuren,” en het gebeurt. Ziet u? De karakteristiek ervan is Gods Woord dat geïdentificeerd wordt door de karakteristiek van wat er gaande is.

⁶⁹ Hij zei dat Hij in de laatste dagen de Heilige Geest zou uitstorten. Hij heeft het gedaan. De karakteristieken ervan identificeerden dat het God was, Zijn Woord beloofde. Ziet u, het identificeert zichzelf altijd.

⁷⁰ Nu, altijd, iedere keer, corrigeert het het woord, als het Woord verkeerd wordt gezegd. Is het je ooit opgevallen? Het

was in de dagen van Noach, dat dat wetenschappelijke tijdperk corrigeerde, dat God water zou doen neerkomen uit de hemelen. Het was Mozes, ziet u, die corrigeerde, toen ze zich allemaal in Egypte gevestigd hadden, enzovoort, maar Gods Woord moest komen om te worden geïdentificeerd. En de Waarheid van het Woord corrigeert de fout.

⁷¹ Laat me u iets vragen. We gaan hier misschien een beetje diep. Ik mag eigenlijk geen onderwijzing of leer prediken, maar laat mij u slechts één ding vragen.

⁷² Jezus was het Woord. Wij weten dat. De Bijbel zei dat het dat was. Johannes, het 1e hoofdstuk: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” Hij is nog steeds het Woord. Dus toen Hij hun overdenkingen kon voorzien, hadden ze moeten weten dat dat het Woord was, omdat het Woord van God gezegd had dat Hij dat zou doen. Hij was de Profeet.

⁷³ Merk nu op, we ontdekken dat wanneer Hij geboren werd, op ongeveer twaalfjarige leeftijd, ging Hij op naar het feest van de tabernakel. En ze waren daarheen gegaan voor het Paasfeest. En op hun terugweg, ze waren drie dagreizen gegaan en ze misten Hem; bemerkten, dachten, liever, gingen ervan uit dat Hij Zich onder hun bekenden bevond.

⁷⁴ We zouden daar een les van kunnen maken. Dat is er vandaag zoveel! Nu, u Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Lutheraan, Katholiek, wat u ook bent, ziet u, u doet dezelfde zaak. U gaat ervan uit, omdat Wesley een grote opwekking had, Luther een grote opwekking had, of Pinksteren een grote opwekking had, gaat u ervan uit dat Hij onder de mensen is, terwijl Hij daar soms niet is.

⁷⁵ Ze gingen Hem zoeken. Waar vonden ze Hem? Waar ze Hem achterlieten, in Jeruzalem. En toen ze Hem vonden, wat deed Hij? Een kleine jongen, twaalf jaar oud, waarschijnlijk nooit op school geweest behalve wat Zijn moeder Hem had geleerd; en hier was Hij in de tempel en debatteerde met die priesters over het Woord van God. En zij stonden versted over de wijsheid van dit Kind. Waarom? Hij was het Woord. Let nu op.

⁷⁶ En nu niet om u Katholieke mensen die Maria de moeder van God noemt oneerbiedig te behandelen, maar laat mij u hier alleen een kleine dwaling aantonen. Als de kerk op Maria is gebouwd, let dan op wat er gebeurde. Nu, ze kwam eraan en ze zei: “O, Uw vader en ik hebben U met tranen gezocht.” Let op die uitspraak, zij deed toen haar eigen getuigenis teniet. Ze zei: “Je vader en ik hebben Je met tranen gezocht.”

⁷⁷ Let op dat Woord. Hij was het Woord. Hij zei: “Weet gij niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen Mijns Vaders?” Let erop hoe het Woord de dwaling corrigeert. Daarzo voor die priesters ruïneerde ze haar getuigenis. Had gezegd dat ze zwanger werd

door de Heilige Geest, en hier zei ze dat Jozef Zijn “vader” was. Ziet u hoe dat Woord het meteen opvangt? Hij was het Woord. Nu, u weet dat een twaalf jaar oude jongen dat niet zou doen. Hij was het Woord. Hij was het gesproken Woord van dat tijdperk, dus daarom was de geïdentificeerde karakteristiek van God in Christus. Hij corrigeerde de dwalingen. Hij zei . . .

Ze zeiden: “Wel, wij zijn discipelen van Mozes.” Zie?

⁷⁸ Hij zei: “Als u discipelen van Mozes was, zou u Mij kennen. Hij schreef over Mij. Mozes zei: ‘De Here, uw God, zal een Profeet verwekken als mij.’ U zou Mij kennen als u Mozes kende.”

⁷⁹ En, ziet u, het Woord corrigeert altijd de dwaling van de dag. Maar de mensen willen het niet geloven. Ze blijven er gewoon aan vasthouden, net zo goed.

⁸⁰ Maar Jezus corrigeerde Zijn eigen moeder. En Zijn moeder was verkeerd, want zij had al gezegd dat dat een Kind was dat in haar werd verwekt door de Heilige Geest, en hier draait ze haar getuigenis om en zei dat Jozef haar “vader” was, de vader van—van Jezus was. Nu, als—als Jozef . . .

⁸¹ Als Hij de Zoon van Jozef was, als Hij bezig was geweest in de dingen van Zijn vader, zou Hij daar in de timmerwerkplaats zijn geweest.

⁸² Maar Hij was in de dingen van Zijn Vader, daar in de tempel, bezig deze organisaties te bestraffen. Zie? Hij was bezig met de dingen van Zijn Vader, een jongen van nog maar twaalf jaar. “Weet gij niet dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?”

⁸³ Hebt u opgemerkt toen Jezus door Satan werd verzocht? Zijn karakteristiek daar, toen Hij in Zijn verzoeking was, identificeerde Hem als God, omdat Hij bij het Woord bleef. Zie? “Er staat geschreven,” zei Satan.

Jezus zei: “Er staat ook geschreven,” bleef precies bij het Woord.

⁸⁴ “God, voortijds veelmaals,” lezen we hier. “God, voortijds veelmaals,” dat is vroegere tijden, “velerlei wijze,” vele manieren, “had Zichzelf geïdentificeerd aan Zijn profeten door visioenen.” Dat was de karakteristiek van een profeet, was wanneer hij dingen voorzegde en het gebeurde. Nu, dat was zijn karakteristiek van zijn identificatie, dat God met hem was. Dat gaf hem dan het recht om het Woord voor die dag uit te leggen, want: “Het Woord van God komt tot de profeten,” de karakteristiek van de profeet, dat Hij voorzegde.

⁸⁵ De Bijbel zei: “Als er iemand is, en wat hij zegt komt te geschieden, luister dan naar hem; maar zo niet, geloof hem niet, vrees hem niet, maar Mijn . . . als—als . . . Mijn Woord is niet in hem. Maar als het wel komt te geschieden, dan is Mijn Woord in hem.” Dat is zijn identificatie. Dat is de karakteristiek van een profeet.

⁸⁶ Nu, God, voortijds, dat is hoe Hij Zijn karakteristieken van identificatie van Hemzelf aan de mens liet zien, door door een man heen te spreken die geroepen werd om een profeet te zijn. Nu, de Bijbel zegt dat: “God, voortijds veelmaal, velerlei wijze, had gesproken tot de vaders door de profeten.”

⁸⁷ We lezen ook in Twee Petrus dat het gehele Woord van God door ze werd geschreven. “Mannen vanouds, door de Heilige Geest gedreven, hebben de Bijbel geschreven.” Zij waren profeten. Het Woord kwam tot hen en zij schreven Het, schreven het op, onder inspiratie. Ten eerste waren ze geïdentificeerde profeten, vervolgens schreven zij—zij het Woord van inspiratie, en zij hadden de uitleg van de Goddelijke openbaring, omdat het God was in de man.

⁸⁸ Nu, dat is de manier waarop Hij Zich in Zijn karakteristieken van identificatie liet zien, hun visioenen die betuigd werden, was Gods karakteristiek in hen, Zichzelf aan de mensen bekendmakend.

⁸⁹ Nu, dat is de enige manier hoe Hij in Christus was. Een profeet was slechts een klein stipje. Christus was de volheid van God. En God was in Christus, Die de wereld met Zichzelf verzoende. En Zijn karakteristieken identificeerden Hem, wat Hij was, zodanig, dat Hij zei: “Als Ik de werken van Mijn Vader niet doe, geloof mij dan niet. Als Ik het karakter van Mijn Vader niet heb, geloof Mij dan niet, geloof Mijn beweringen niet. Als Ik het karakter van Mijn Vader niet in Mij heb, geloof het dan helemaal niet.”

⁹⁰ Nu, Zijn karakteristieken veranderen nooit. God kan Zijn karakter niet veranderen, net zo min als—als een—een lam zijn karakter kan veranderen, of welk ding dan ook zijn karakteristieken kan veranderen. Want, zolang het zich in zijn oorspronkelijke staat bevindt, is het oorspronkelijk. En als je iets verandert, dan heb je het van zijn oorspronkelijke staat veranderd.

⁹¹ Het is net zoals je een—een varken kunt nemen, en je kunt een varken wassen en—en van die verf op zijn teennagels doen, zoals de vrouwen doen, en het met lippenstift opmaken, en het een mooie jurk aandoen. Laat je die oude zeug los, gaat ze regelrecht naar de modderpoel en rolt er weer door. Waarom? Ze is een varken, dat is alles. Maar, en, maar weet u, je zou er niet toe kunnen dwingen dat. . .

⁹² Een lam zou dat niet doen. Hij zou niet eens in die modder gaan. Hij wil er niets mee te maken hebben. Het is de karakteristiek ervan. Ziet u? Je zou hem in dezelfde soort kleding kunnen steken, maar hij zal er zeker niet, hij zal er zeker niet gaan. De buitenkant doet er niet toe; het is de binnenkant. Nu, God, Die de oorsprong is van alle leven. . .

⁹³ Mis niet dit te snappen. Ik probeer, met alles wat in mij is, om u ertoe te krijgen iets te zien. Zie? Het is voor uw bestwil, vrienden. Het is in uw be—belang. Zie?

⁹⁴ Ik ben hier niet naartoe gekomen alleen maar om gezien te worden. Ik ben hier niet gekomen, omdat er geen andere plaats was om naartoe te gaan. Ik ben hiernaartoe gekomen omdat ik voelde om hierheen te komen. Ik voelde dat de bediening die de Here mij gegeven heeft hier onder de mensen getoond moet worden, en ik probeer u zover te krijgen om te zien wat God nu werkelijk is. Hij is Zijn beloofde Woord. Hij is altijd het Woord, en Hij identificeert Zich door de karaktereigenschap die Hij beloofd heeft. Een bepaald karakter zou verschijnen, in een bepaalde tijd, dat in het Woord is; dan identificeert de karaktereigenschap van deze persoon die zou moeten verschijnen dat dit de persoon is.

⁹⁵ Dat is de reden dat Jezus Degene moest zijn Die Hij was. Ze hadden het moeten zien. Geen wonder dat ze blind waren. De zaak . . . Zei, hoewel Hij zoveel wonderen had gedaan, nochtans konden zij niet geloven, want Jesaja heeft gezegd: “Zij hebben ogen en kunnen niet zien, en oren en kunnen niet horen.” Zie? Elk tijdperk, niet alleen Zijn tijdperk; maar elk tijdperk, hoe “God, voortijds veelmaal, velerlei wijze,” toch konden ze het gewoon niet vatten.

⁹⁶ Nu, Zijn karakteristieken falen nooit. Het is altijd hetzelfde. Denk er nu aan, Zijn karakteristiek, de karakteristiek van God, kan niet falen. Als dat wel zo is, dan heeft God gefaald. En de Bijbel zei, in Hebréeën 13:8, dat: “Jezus Christus is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer.” Daarom is Hij de onveranderlijke God. Welk karakter Hij in het begin ook was, Hij is nog steeds datzelfde karakter. Op welke wijze Hij ook werkte, iedere keer als Hij iets deed, Hij doet het iedere keer op dezelfde manier. Als Hij dat niet doet, is het, is Zijn karakter veranderd, ziet u, en zouden Zijn karakteristieken iets vertonen wat niet van God was. Ziet u? Dus zouden we niet weten waar . . .

⁹⁷ Zoals Paulus zei: “Indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich gereed kunnen maken voor de strijd, als de bazuin een onzeker geluid geeft?” Nu, als de bazuin “terugtrekken” moet bazuinen, is dat wat we moeten, terugtrekken. Als de bazuin “aanvallen” bazuint, is dat wat we moeten doen, aanvallen. Maar wat is de bazuin? Het is het Woord van God. Het identificeert God, of het—of het nu is “sta op, ga zitten, terugtrekken, geweren aan rotten zetten,” of wat het ook is. Het is Gods bazuingeluid.

⁹⁸ En een onzeker geluid, wanneer de Bijbel zegt dat een bepaald iets moet gebeuren; iemand zegt: “O, dat was van een andere dag, dat.” Dan is er daar een onzeker geluid. Dan weet je niet wat je moet doen.

99 Jezus zei: “Ik heb macht Mijn leven af te leggen en het weer op te doen staan.” Geen onzeker geluid daarmee.

100 De vrouw zei: “Wij weten dat de Messias komt; en wanneer Hij komt, zal Hij ons de dingen verkondigen zoals Hij gedaan heeft.”

101 Hij zei: “Ik ben Hem.” Geen onzeker geluid daarmee. “Ik ben Hem.” Jaja! Amen.

Zij zeiden: “Onze vaders hebben manna gegeten in de woestijn.”

102 Hij zei: “Zij zijn allemaal gestorven.” Hij zei: “Maar Ik ben het Brood des Levens dat van God uit de Hemel kwam.” Geen onzeker geluid. “Ik ben de Boom des Levens, uit de hof van Eden.” Nee, geen onzeker geluid daarover. Zeker niet. Niets onzekers daarover. Hij was zeker in alles wat Hij deed.

103 De Bijbel geeft geen onzeker geluid. Het identificeert de karakteristiek van God in het bazuinen ervan.

104 Jezus zei, in Johannes 10:37: “Indien Ik niet de werken Mijns Vaders doe, wat . . . en Ik niet dat karakter van Mijn Vader heb, geloof Mij dan niet. Die zijn het; Zij identificeren Zijn karakter in Mij, Zijn karakteristieken.”

105 Want de Vader is het Woord: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God,” en de karakteristiek van God wordt vertoond door Zijn belofte voor dat tijdperk.

106 Als Hij nu in Mozes' tijd zou hebben geleefd, zou het niet hebben gewerkt. En als Mozes in Zijn tijd zou hebben geleefd, zou het niet hebben gewerkt. Als Hij in Noachs tijd zou hebben geleefd, zou het niet hebben gewerkt, of als Noach in Zijn tijd had geleefd. Noach profeteerde over dingen voor die dag, en zijn karakteristiek en wat hij gedaan had, identificeerde hem met het Woord van God. Mozes deed hetzelfde.

107 En hier kwam Jezus, en het Woord dat beloofd was voor dat tijdperk werd geïdentificeerd in Jezus Christus door de karakteristiek van het Woord, dat God is. Amen.

108 De uitstorting van de Heilige Geest, in de laatste dagen, op het gewone volk, heeft Gods karaktereigenschap geïdentificeerd bij de mensen. Hij heeft het beloofd. Het is het Woord. Hij zei dat Hij het zou doen. Niemand kan het terugnemen. Hij zei dat Hij het zou doen.

109 Dus al deze dingen die Hij heeft beloofd, dat is wat Hij doet. Het identificeert Zijn karakteristiek. Jazeker. “Geloof het niet, geloof Mijn beweringen niet, als Mijn karaktereigenschap niet die van God is.”

110 Merk nu op in Johannes 14:12: “Die in Mij gelooft,” zei Hij, “heeft Mijn identificatie, Mijn karaktereigenschap. Die in

Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Dat identificeert dat het karakter van Christus in hem is, de karaktereigenschappen van Hem tonend. Amen.

¹¹¹ Ik voel me nu behoorlijk religieus, al ben ik schor. Jazeker. O, tjonge! Ziet u, daar is geen fout in! Zijn leven! “Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Ziet u, dat identificeert de karakteristiek.

¹¹² Hetzelfde wat Hij zei: “Als Mijn karakter Mij niet identificeert,” God in—in Hem, dan zal Hij . . . geloof Hem dan niet. Nu, Hij zei ook dat Hij daarin geïdentificeerd zou worden. Dan, dat, als het Hem niet identificeert, dan is hij niet wat hij zegt.

¹¹³ En vandaag, als Christus Zich niet identificeert, de karakteristiek van Christus ons als zijnde van Christus identificeert, het Woord gelovend . . . Jezus was het Woord, dus moest Hij het Woord geloven. En hoe kunnen wij zeggen dat wij van Christus zijn, en ook maar één woord van die Bijbel ontkennen? De Heilige Geest van Christus is God in u, en Het zal iedere belofte aanduiden met een “amen.” De Bijbel zei: “Deze tekenen zullen hen die geloven volgen.” De Geest van God zei: “Amen.” Ziet u?

¹¹⁴ Een van hen zegt niet: “Nee, dat was voor een ander tijdperk; dat was alleen voor discipelen.”

¹¹⁵ “Gaat heen in de gehele wereld en predikt het Evangelie aan alle schepselen. Hij, waar ook in de gehele wereld, die gelooft, deze tekenen zullen hem volgen, hetzelfde.” “Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer,” de karaktereigenschap die geïdentificeerd wordt.

¹¹⁶ Dat maakt dat Hebreëen 1:1: “God van voortijds veelmaal, sprak tot de vaders door de profeten,” identificeert Christus, vandaag opgestaan, door dezelfde karakteristiek die Hij veelmaal voorheen had gedaan. Hebt u gezien? God verandert Zijn manier nooit.

¹¹⁷ In de oude Bijbel, wanneer een dromer een droom droomde, en er geen profeet in het land was om te zien of deze droom juist was of niet, hadden ze een andere manier om erachter te komen. Ze namen die figuur, wie het ook was die de droom droomde, namen hem mee naar de tempel. De borstlap van Aäron, die de hogepriester was, hing aan de paal. En deze dromer vertelde deze droom. Het maakte niet uit hoe goed het klonk, hoe echt het klonk; als daar geen bovennatuurlijk licht over die stenen flitste, die de Urim Thummim wordt genoemd (Bijbellezers begrijpen dit); dan kan het me niet schelen hoe echt het klonk, het was niet waar. De ongewoonheid van God, het karakter van God, moest Zijn karaktereigenschappen in het bovennatuurlijke vertonen, om te laten zien dat Hij Zich identificeerde met de boodschap. Amen.

118 Ik zeg vanavond hetzelfde. De oude Urim Thummim is weg, maar het Woord is nog steeds de zaak die de karakteristiek van God identificeert, de belofte van het uur waarin wij leven. Daar zijn Gods karakteristieken geïdentificeerd door de belofte van het uur waarin wij leven.

119 Dat maakt God Dezelfde als Die Hij was. “Voortijds veelmaal,” kijk, “op velerlei wijze, sprak Hij tot de vaderen door de profeten.” “En de wet en de profeten waren er tot Johannes; sindsdien, het Koninkrijk der hemelen.” Merk op: “Maar in deze laatste dag,” sprak hetzelfde als wat hij toen deed, “door Zijn Zoon Christus Jezus.” “God, voortijds veelal, velerlei wijze, sprak tot de vaderen door de profeten; in deze laatste dag,” hetzelfde doende, “tot de mensen sprekend (de vaderen) door Zijn Zoon Christus Jezus.” Heeft Hem uit de dood opgewekt, en Hij leeft binnenin ons, Zichzelf aan het identificeren, en ons dingen van tevoren vertellen, dat Hij een onderscheider is van de gedachten en overleggingen van het hart. Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer! “God, voortijds veelal en velerlei wijze, sprak tot de vaderen door de profeten, maar in deze laatste dagen door Jezus Christus, Zijn Zoon.” Met de Schrift kan niet geknoeid worden. Het is exact.

120 Zoals ik eerder heb gezegd, God heeft niemand nodig om dit Woord uit te leggen. Hij legt Zijn Eigen Woord uit. Als Hij iets zegt, gebeurt het; dat is de uitlegging. Zie? Hij heeft niemand nodig om te zeggen: “Wel, ik geloof dat het *dit* betekent.” God identificeert het door Zijn Eigen uitlegging.

121 Is, als de belofte voor die dag is, wij kunnen niet leven in het licht van—van—van Luther, wij kunnen niet leven in het licht van Wesley, wij kunnen niet leven in het licht van geen van hen. Wij moeten leven in het licht dat is beloofd voor deze dag.

122 Wat als Mozes naar Egypte zou zijn heengegaan, en zeggen: “Wel, we gaan een grote ark bouwen. We gaan uit dit land wegdrijven. De Nijl zal stijgen”? Ze zouden in de boekrol hebben gekeken, er staat daar geen belofte voor. Dat klopt. Maar, ziet u, hij identificeerde zich als Gods profeet, want wat hij zei, gebeurde, dus wisten zij dat hij het Woord des Heren had. Farao had speren, maar Mozes had het Woord. Toen ze dus bij de zee kwamen, gingen alle speren ten onder in de zee; en Mozes nam Israël mee over de zee, over droog land, omdat hij het Woord had, en hij was het Woord van dat uur. Mozes was het Woord dat gemanifesteerd werd voor dat uur.

Elia was het Woord dat gemanifesteerd werd voor dat uur.

123 Christus is het Woord gemanifesteerd geworden, en de beloften die Hij deed. “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding der wereld. De werken die Ik doe, zult u ook doen.” Hij beloofde deze dingen. Wat is het? Het is de

karacteristiek van God Die Zijn Woord toont, zoals Hij het in alle tijdperken deed.

¹²⁴ Maleachi 4, Hij zei: “Voordat de grote en geduchte dag des Heren zal komen, zie, Ik zend tot u de profeet Elia; en hij zal het geloof van de kinderen weer terug herstellen tot de vadersen, voordat die dag komt.” Hij heeft het beloofd.

¹²⁵ Jezus zei, in het 17e hoofdstuk van Lukas: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen, wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt.” Wanneer de openbaring zich ontvouwt in de dagen, wanneer de wereld zoals Sodom zal zijn, wat zal het zijn? De karakteristiek van die Schriftplaats die vervuld wordt. God Die Zich identificeert door middel van Zijn karakteristiek, karakteristieken die Hij altijd geweest is. Hij kan daar niet bij vandaan gaan.

¹²⁶ De laatste dagen, identificeerde Hij Zich door Zijn Zoon. Merk op hoe God dit altijd doet bij de . . . zoals Hij al- . . . Hij verandert Zijn manier nooit.

¹²⁷ Deze drie mannen die tot Abraham spraken, zoals we het er pas over hadden, in de dagen van Sodom.

¹²⁸ Abraham was een man die God geloofde. Hij nam God op Zijn belofte. Sara, zijn vrouw, was vijfenzeventig jaar oud, Abraham was vijfenzeventig, toen God hem riep. Hij zei dat ze een—een kind zouden krijgen; Abraham zou een kind krijgen bij Sara. Het mag misschien een beetje belachelijk klinken, maar ik stel me voor dat ze al de—de slofjes en spelden, en van alles, klaar had gemaakt, omdat zij deze baby zouden krijgen.

¹²⁹ Na de eerste achtentwintig dagen, wel, Abraham zei misschien tegen Sara: “Hoe voel je je, lieveling?”

“Geen verschil.”

“Glorie aan God, we zullen hem hoe dan ook krijgen.”

“Hoe weet je dat?”

“God zei het.”

Een jaar ging voorbij. “Hoe voel je je, lieverd?”

“Geen verschil.”

“We zullen hem hoe dan ook krijgen. God zei het.”

Vijf jaar ging voorbij. “Hoe voel je je nu, lieverd?”

“Geen verschil.”

“We zullen hem hoe dan ook krijgen. God zei het.”

¹³⁰ Wat was het? Hij had de belofte van God. Hij geloofde God en hij handelde zoals God: hij hield vast aan het beloofde Woord. Het . . .

¹³¹ Vijfentwintig jaar ging voorbij. De slofjes waren vergeeld, maar ze hield ze nog steeds. Nu is hij oud, en voorover gebogen,

en is hij in een verschrikkelijke toestand; en Sara's schoot is zo goed als dood, en hij is steriel. En wat een toestand waar ze zich in bevinden!

132 “Hoe voel je je, Abraham, vader van volken?” zouden zijn schijngeelovige vrienden tegen hem zeggen.

133 “Wel, glorie aan God, ik voel me goed. We zullen die baby hoe dan ook krijgen.” Want hij twijfelde niet aan de belofte van God door ongelof; maar werd gesterkt en gaf eer aan God, want hij was ten volle overtuigd dat hetgeen God zei, God ook machtig was te doen. Amen. Daar is de karaktereigenschap van een gelovige.

134 Hoe zit het met u? Zie? Hoe zit het met ons, de kinderen van Abraham? Worden wij geïdentificeerd met het Woord van God, als een belofte, en identificeert onze karaktereigenschap ons, dat wij Het echt geloven? Of zijn wij nog aan het wikken en wegen, van hier naar daar springen, en hierzo, en ernaar raden, en erover in tweestrijd staan? Dan zijn we geen Christenen, we doen gewoon alsof we geloven.

135 Maar wanneer we werkelijk bij die belofte staan, haar daar vastbinden en erbij blijven! Abraham deed dat.

136 Nu ontdekken we dat hij op een dag drie mannen zag komen aanlopen. De Bijbel zei hier: “Het was op het heetst van de dag,” moest ongeveer rond middag zijn geweest. Deze mannen kwamen aanlopen en spraken met hem. We begrijpen dat twee van hen naar Sodom gingen. Ik geloof dat we daar gisteravond over gesproken hebben. Eén van hen bleef bij hem.

137 Let op deze Man die hij noemde . . . die bij hem bleef, wat de Man deed. Eén werd door Zijn karakteristiek geïdentificeerd, dat Hij Elohim was.

138 Elohim, het allereerste woord in de Bijbel, “In den beginne, God . . .” Nu, ieder van u geleerden weet dat het woord *God* daar betekent, in het Hebreeuws “Elohim” is, wat betekent “de Almachtige, de Algenoegzame, de in Zichzelf bestaande”, heeft van niemand geen hulp nodig, heeft van niemand uitlegging nodig; geeft Zijn Eigen. Hij is de algenoegzame God, alomtegenwoordig, alwetend, almachtig. Hij is God.

139 Daar was Hij. En Abraham nu, deze patriarch die een houvast had op het Woord, keek naar deze Makker. En toen deze Makker, Zijn rug naar de tent gekeerd had, zei Hij: “Waar is uw vrouw, Sara?”

Zei: “Ze is in de tent, achter U.”

140 Zei: “Ik zal u bezoeken omtrent deze tijd des levens, en u zult deze baby krijgen die Ik u beloofd heb.”

141 En Sara lachte erom. En Degene Die met hem sprak, vertelde hem wat Sara zei in de tent, achter Hem.

¹⁴² Nu, in Genesis zult u dat lezen. We ontdekken dat toen, Abraham, nadat deze Man Zichzelf had geïdentificeerd. . .

¹⁴³ Wat was het? Hebreeën, 4e hoofdstuk, het 12e vers, zei: “Het Woord van God is scherper, nog krachtiger dan een tweesnijdend zwaard, een onderscheider van de gedachten en overleggingen van het hart.”

¹⁴⁴ Hij wist dat dit de Man was. Hij wist dat er geen profeten in het land waren behalve hem, en daarom was het Woord des Heren tot hem gekomen. En hij was de profeet, en hier kwam het Woord tot de profeet.

¹⁴⁵ Hetzelfde bij Johannes de Doper. Er was vierhonderd jaar lang geen profeet geweest. Ik herinner me. . .

¹⁴⁶ Misschien zit die beste doctor Davis hier vanavond, die beste Zendings-Baptistenprediker die mij doopte in het Geloof. Hij was het met mij oneens. Hij zei: “Billy, je bent nu nog maar een kind. Je moet naar me luisteren.”

Ik zei: “Goed, Broeder Davis, ik luister.”

¹⁴⁷ Hij zei: “Zie je, Johannes was niet gedoopt. Hij was dus aan het dopen, maar was nog niet gedoopt; niemand was waardig om hem te dopen.” Dat is goede Baptisten-theologie. “En hier kwam Jezus aan en zei toen. . . Johannes zei: ‘Ik heb nodig door U gedoopt te worden; waarom komt Gij tot mij?’ En Hij zei: ‘Laat het zo geworden.’” Hij zei: “En toen wanneer hij Hem ‘geworden liet,’” zei “zie je, toen doopte Jezus Johannes. En toen Hij uit het water kwam, toen openden de hemelen zich en hij zag God in de vorm van een duif neerkomen en op Hem komen, zei: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik een welbehagen heb te wonen.’” Maar, nee, niet om met doctor Davis te ruziën, maar hij had ongelijk.

¹⁴⁸ Kijk, Johannes was de profeet, en het Woord komt altijd tot de profeet. Dus als het Woord vlees was geworden, moest Het hoe dan ook tot de profeet komen; want, hij getuigde van het Woord, en precies zijn karaktereigenschap identificeerde hem als dat. Hier komt het Woord, nu, wat gebeurde er? Zodra hij tegenover Jezus kwam, zei Johannes: “Ik heb nodig door U gedoopt te worden; waarom komt Gij tot mij?”

¹⁴⁹ Jezus zei: “Laat het zo geworden, want aldus betaamt het ons (past het ons) alle gerechtigheid te vervullen.” Johannes die de profeet was; Hem Die het Woord was. Hij was het Offer, en Hij stond op het punt om Zijn aardse bediening te beginnen, en het Offer moest gewassen worden voordat het aangeboden werd. En Johannes doopte Hem, omdat hij ’t wist. “Laat dat zo geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen.” Het Offer moest worden gewassen voor het aangeboden werd, en dus doopte Johannes Hem. Het was niet Jezus Die Johannes doopte. Johannes doopte Jezus. “Laat het zo geworden.”

¹⁵⁰ Merk op, hier was Abraham, en hij had het Woord des Heren. Het Woord des Heren kwam tot hem. Hij was de profeet. En nu komt hier het Woord. Hij noemde hem “Abraham,” niet *Abram*.

¹⁵¹ Een paar dagen daarvoor was zijn naam Abram—was het Abram, nu is het Abraham. Zijn vrouw was Saraï, nu is het “Sara,” niet S-a-r-a-i; S-a-r-a. Niet (A-b-r-a-h-a-m) A-b-r-am, maar A-b-r-a-h-a-m, Abraham.

¹⁵² En deze Man identificeerde Zich, toen Hij “Abraham” zei! O, tjonge!

Abraham zei: “Elohim!”

¹⁵³ Daar is het Woord en de profeet, bij elkaar, beide karakters die geïdentificeerd zijn.

¹⁵⁴ Elohim, Hij zei: “Waar is uw vrouw, Sara?”

¹⁵⁵ Zei: “Zij is in de tent, achter U.” En de... Toen was het wonder gedaan. Elohim! Abraham noemde Hem “de algenoegzame, almachtige, alkrachtige God.”

¹⁵⁶ Jezus zei, toen Hij op aarde was, dat Hij hetzelfde deed als wat Elohim deed. Dat identificeerde Zijn karakteristiek als zijnde God.

¹⁵⁷ En Hij zei, daarvoor: “In de laatste dagen, juist bij de komst van de Zoon des mensen, wanneer Hij geopenbaard wordt, zal dit tafereel zich opnieuw voordoen, zoals het was in Sodom.” Elohim onder Zijn volk, de Almachtige God! Dat is wat de Schrift zegt. Elohim onder de mensen!

¹⁵⁸ Veertig jaar lang heeft Hij ons gedoopt met de Heilige Geest, Elohim, God! En de gemeente . . .

¹⁵⁹ Kijk, Abraham had één teken gezien, nog een roeping; een teken, een roeping; een roeping, een teken; wachtend op die beloofde zoon. Maar het laatste teken dat hij zag, de laatste verschijning, het laatste bezoek van God voordat de beloofde zoon op het toneel kwam, was Elohim in menselijk vlees. Toen kwam de beloofde zoon.

¹⁶⁰ En Abrahams Zaad wacht op de beloofde Zoon, Jezus Christus. En ze hebben tekenen gezien, het uitstorten van de Heilige Geest, spreken in tongen, Goddelijke genezing, enzovoort. Maar wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt, zal Elohim terugkeren naar het koninklijke Zaad van Abraham en hetzelfde laten zien wat Hij in die dag liet zien, amen, Elohim, zoals het was! Waarom? Het zal de karaktereigenschap van God zijn.

¹⁶¹ Nu, als Christus God was: “Nog een kleine tijd en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot de voleinding, het einde. De werken die Ik doe, zult u ook doen.”

162 Jezus zei dat in—in Lukas, het 17e hoofdstuk. Goed, wanneer wij geloven en deze laatste dagen zien, moet dit tafereel weer worden herhaald.

163 Daarom, Hebreëen 1:1: “God, voortijds veelmaal, heeft Zich door de profeten geïdentificeerd; heeft in deze laatste dagen de opstanding van Zijn Zoon uit de dood geïdentificeerd,” door de gemeente dezelfde karaktereigenschap die Hij had te geven, wat Hebreëen 13:8 helemaal waar maakt.

164 Daar valt geen veer uit te trekken. Dat zijn adelaarsveren. Ze blijven muurvast zitten, omdat ze een hemelse vogel zijn. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . ze hun arendvoedsel geven.

165 Nu, we merken op dat: “Voortijds veelal, velerlei wijze, sprak Hij tot de vaders door de profeten, in de laatste dagen door Zijn Zoon Jezus Christus, door Hem op te wekken uit de dood.” En hier is Hij onder ons, na tweeduizend jaar, dezelfde Jezus, niet een van de profeten; Jezus, halleluja, de opgestane Zoon van God!

166 Jezus zei op een dag, Hij zei: “Een verdorven en overspelig generatie zoekt een teken, en ze zullen een teken krijgen.” Een verdorven en overspelige generatie. Wanneer was de wereld ooit verdorvener, of overspelig en perverser, dan ze nu is?

167 “Zoals het was in de dagen van Jona, zoals Jona in de buik van de walvis was, drie dagen en nachten, zo moet de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en nachten.”

168 Dan zou “een verdorven en overspelige generatie” een teken ontvangen. Wat voor soort teken? Een teken van de opstanding. En wij hebben het vandaag, na tweeduizend jaar, leeft Hij nog steeds. Hij is vanavond onder ons, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, Zichzelf identificerend door de kenmerken van God, het Woord in deze dag manifesterend, wat Hij beloofd had om te doen. Amen.

169 Daar is het Woord. Wilt u nu het teken geloven, is het volgende, laatste dagen, Zijn identificatie door Zijn Zoon? Merk op.

170 God sprak voortijds tot Mozes. In de Deuteronomium 18:15 staat: “De Here uw God zal een Profeet verwekken zoals ik.” Let nu op. Dat is het Woord. Dat is het Woord. Dat was God. Dat was Mozes niet. Hoe zou Mozes dat kunnen weten? Hij was een man. Maar God, Die door Mozes sprak, zei dit. Geloof u dat? In orde.

171 Nu, let op Jezus, kijk hoe Zijn—Zijn kenmerken dit beloofde Woord als waar identificeerden. Dat deed Hij zeker. Hij werd geïdentificeerd door deze karakteristiek waarvan Mozes had gezegd dat Hij dit zou zijn.

172 Velen van hen, zoals vandaag, zij willen een of andere grote leider zien. “O, dit is doctor van *Zus-en-zo*. Hij komt van de

Hartford Universiteit.” Of: “Hij komt van iets heel groots zoals dat vandaan.” Dat is geen identificatie van God. Nee, nee. Niets ervan. Het is het Woord wat God identificeert. Zie?

173 Jezus was geen geleerde, Hij was ook geen priester, ook was Hij geen rabbi, voor de wereld. Hij was een oproermaker, voor de wereld.

174 Maar God bevestigde Zijn Woord door Hem, wat Hem Immanuël maakte. Dat was Zijn identificatie. Nu, hier, Jezus Die precies voldoet aan wat God voortijds zei wat Hij zou doen, door Mozes, wat Hij zou doen.

175 Nu let op, toen Hij Petrus ontmoette, zoals we het een vorige avond als drama voorstelden, toen Hij Petrus ontmoette en Petrus vertelde wat zijn naam was. Dit teken identificeerde Zijn Messiaanse aanspraak voor Petrus, want het Woord had gezegd: “De Here uw God zal een Profeet verwekken.”

176 En Petrus kwam eraan, die toen Simon was, kwam naar waar Hij was. En Jezus keek hem aan, zei: “Uw naam is Simon, en u bent de zoon van Jonas.” Dat identificeerde het karakter van Christus als dat Woord dat Mozes had beloofd. Petrus herkende dat dit teken Jezus als Messias identificeerde. “God was in Christus,” de zalving voor de laatste dagen. Tegen Nathanaël. . . Denk eraan, Hij vertelde Simon zijn naam.

177 Nu, let erop, tegen Nathanaël vertelde Hij wat hij had gedaan. “U zat onder de boom toen Ik u zag.” Dat identificeerde Hem als Messias.

178 Zei: “U bent de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.” Hij werd geïdentificeerd door de karakteristiek van het beloofde Woord dat Hij de Messias zou zijn. “De Here uw God zal een Profeet verwekken.”

179 De kleine vrouw bij de bron, Hij vertelde haar wat ze was, en dat identificeerde Hem als deze beloofde Messias. Ziet u?

180 Zijn karakter, Zijn karaktereigenschappen, was het Woord dat werd geïdentificeerd. Was Zijn karaktereigenschappen die lieten zien dat het Woord God was, dus dat was God Die in Christus werd geïdentificeerd. Let daar nu op. Merk op.

181 Voor Petrus, Hij werd voor Petrus geïdentificeerd door zijn naam te noemen. Hij werd voor Nathanaël geïdentificeerd door hem te vertellen wat hij had gedaan. Hij werd door de vrouw geïdentificeerd door te vertellen wat zij was. Wat hij. . . wie *hij* was; wat *hij* gedaan had; en wat *zij* was. Hij identificeerde Zijn Messiaanse karakteristiek, dat zou de karakteristiek van de Messias zijn.

182 Kijk naar de kleine vrouw die hetzelfde zei. “Meneer, ik zie dat U een profeet bent. We hebben honderden jaren lang geen profeet gehad. We hebben genoeg kerk gehad, genoeg geruzie en denominationele verschillen, maar we hebben honderden jaren

lang geen profeet gehad. Wij weten dat wanneer de Messias komt, dit het is wat Hem zal identificeren.”

183 Hij zei: “Ik ben het, Die met u spreekt.” Niets onzekers daarover: “Ik ben het.” Dat identificeerde Hem.

184 De vrouw met de bloedvloeïng, identificeerde Hem als het Woord. Hoe? Door wat Hij deed toen haar geloof Hem aanraakte. Hij draaide Zich om en zei: “Wie heeft mij aangeraakt?” Hij wist, iets was er gebeurd. Dat identificeerde Jezus als de Messias.

185 Ze geloofde het, en ze zei: “Als ik Zijn kleed kan aanraken, zal ik gezond worden.”

186 Dus zodra ze aanraakte, draaide Hij Zich om, zei: “Nu, wie heeft mij aangeraakt?” En ze ontkenen het allemaal. Maar Zijn Messiaanse karakteristiek . . .

187 Amen! Ik hoop dat u dat ziet, samenkomst. Luister, terwijl we sluiten.

188 Daar raakte zij Hem aan. Er waren er misschien honderden die probeerden Hem aan te raken. Petrus bestrafte Hem zelfs, zei: “Wel, ze raken U allemaal aan.”

189 Hij zei: “Ja, maar iemand raakte Mij anders aan.” Dat is dat verschil, die geloofsaanraking. Zie? Zei: “Iemand heeft mij aangeraakt. Het was een andere aanraking. Ik werd zwak. Er ging kracht van Mij uit. Er is deugd uit Mij weggegaan.” Nu, daar staat Hij.

190 Nu, zelfs Zijn Eigen discipel die zei, met andere woorden: “Het klinkt—klinkt alsof U een achterlijk persoon bent. Wel, mensen, iedereen raakt U aan.”

191 Let op Z’n, let nu op Zijn identificatie. Hij draaide Zich om, keek door de menigte heen. Hij pikte haar er meteen uit. Ze kon zich niet langer verborgen houden. Hij vertelde haar over haar toestand, en zei: “Haar geloof heeft haar gezond gemaakt.”

192 Zij wist, hierdoor, dat, Hebreëen 4:12: “Het Woord onderscheidt de gedachten en de overleggingen van het hart.” Zijn karakteristiek identificeerde Hem als “het Woord van God dat vlees is geworden en onder ons woont.” Amen.

193 Ik denk dat dezelfde zaak Hem vanavond identificeert, de opgestane Jezus Christus Die vanavond onder ons leeft, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Nu, aangezien Hebreëen 13:8 waar is, zal Zijn karakter Hem vandaag identificeren zoals het toen heeft gedaan, op dezelfde manier.

194 Kijk naar Kleopas en hen, na de opstanding. Jezus identificeerde Zich door de wijze waarop Hij het brood brak, dat Hij het op precies dezelfde wijze deed voordat Hij gekruisigd werd. En zij . . . Dat identificeerde Zijn karakteristiek, omdat dat de wijze was waarop Hij het deed.

¹⁹⁵ Nu, als Hij hier vanavond zou zijn, hoe zou Hij Zichzelf identificeren? Net zoals Hij dat gisteren deed, want Hij is Dezelfde vandaag, en zal dat voor altijd zijn. Het is de identificatie. Hebreeën 4, vier- . . . 14 en 15: “Hij is nu . . .” Zegt: “Hij is onze Hogepriester Die kan worden aangeraakt door het gevoelen van onze zwakheden.” Hij is onze Hogepriester, nú. Na Zijn opstanding, na Zijn dood, na Zijn begrafenis, na Zijn opstanding, na Zijn hemelvaart, amen, blijft Hij nog steeds Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd, een Hogepriester Die kan worden aangeraakt door het gevoelen van onze zwakheden. Amen. Hij is dat, nú, voor iedere man en vrouw hier die dat zal geloven. Hij is onze Hogepriester, Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.

¹⁹⁶ Hij leeft voor immer. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zijn karaktereigenschappen identificeren Hem voortdurend als Dezelfde zoals Hij was toen Hij op aarde leefde. Hij leeft nog steeds hier, vanavond, in de vorm van de Heilige Geest. Hij leeft voor immer. En Zijn karakteristieken volgen Hem, precies zoals ze altijd deden, als Hij nog steeds leeft.

¹⁹⁷ Ik ben vanavond dankbaar dat “God voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen heeft gesproken door de profeten, en in deze laatste dagen door Zijn Zoon Jezus Christus.”

¹⁹⁸ Tjonge, ik wist niet dat ik zo lang gesproken heb. Ik vergat dat het zo was. Het spijt me. Ik zal maar . . . Ik zal stoppen.

Laten we bidden.

¹⁹⁹ Hemelse Vader, grote, genadevolle God! Here, ik—ik . . . misschien praat ik teveel. Ik bid, God, als ik dat heb gedaan, of U mij wil vergeven. Maar, Here, ik kan geen vergeving vragen voor wat ik heb gezegd. Ik heb alleen gezegd wat U hier in Uw Woord hebt gezegd.

²⁰⁰ Nu, slechts een paar woorden van U, Here, misschien zal iedereen het hier vanavond zien. De arme, zieke mensen zullen genezen worden als zij zien dat U nog steeds onze grote Hogepriester bent. Ik bid, Here, in deze volgende paar minuten, dat U deze Boodschap opnieuw zult laten leven, in werkelijkheid. Door wat ik door het Woord heb gezegd, moge Uw karakteristiek U onder ons identificeren, vanavond, dat U Dezelfde bent gisteren, vandaag en voor immer, want het is in Jezus' Naam dat wij het vragen. Amen.

²⁰¹ Even een ogenblik nu. Wij, ik—ik ben nou eenmaal een beetje laat, maar zou u het allemaal nog even willen volhouden om een kleine gebedsrij te hebben, vijftien, twintig minuten lang? Als u dat zou doen, steek uw hand op, zeg: “Wij . . .” Goed, dank—dank u. Ik heb beloofd dat ik u om half tien uit zou laten gaan. Het is nu zo laat; het is twintig minuten vóór. Dus, als u me nog ongeveer tien minuten zult geven, zal ik gelijk opschieten.

202 Even zien, welke gebedskaarten hebben ze vandaag uitgegeven? [Een broeder zegt: “O.”—Red.] O? Wat, waar zijn we gisteravond begonnen, één, één? [“Ik denk dat het één was.”] Ja, uh-huh.

203 En dan hebben we, gisteravond, hebben we gewoon... de Heilige Geest... Ik luisterde vandaag, en herhaalde wat gezegd werd. Sommige van die Franse namen, ik was... De Heilige Geest; de enige manier waarop ik het kon doen, gewoon afwachten en kijken.

204 Ziet u, soms als je een visioen ziet, moet het worden omgezet en vertaald. Het wordt uitgelegd. Een visioen, zoals u—u een—een schaap zou zien, dat zou misschien wol kunnen betekenen. Ziet u, je moet er ook de vertaling van hebben, ziet u, en dat visioen omzetten en het vertalen.

205 En ik merkte gisteravond op, dat ik—ik die Franse namen niet kon uitspreken, ik moest ze spellen.

206 In Afrika en bij deze Hottentotten en heidenen, en zo, zou Hij hun naam precies hebben gespeld, hun hebben verteld wie zij waren, het precies in hun taal hebben gespeld. Zij, zij zouden weten wat het was, zodra je het had gespeld. Maar, zie, maar Hij kent alle talen. Hij is de Eeuwige God.

207 Laten we vanavond beginnen bij, laten we zeggen, vijfenzeventig, tot honderd, in O. Is het O, is dat wat hij zei? Ik... [Een broeder zegt: “Ja. O.”—Red.] O, O. Ja. Goed. Wie heeft gebedskaart vijfenzeventig, laat 't ons zien? In O, gebedskaart O, vijfenzeventig, steek uw hand op, wie het ook is die het heeft. O's. Goed. Kom hierheen. Vijfenzeventig, tachtig, vijfentachtig, negentig, vijfnegentig, honderd, kom deze kant op, als u wilt. Goed, 't is, ga hier gauw in de rij staan, omdat we geen tijd hebben. Ik vertrouw er gewoon op dat u het zult doen.

208 Kijk op uw gebedskaart. Kijk op uw buurmans gebedskaart. Wat... En als iemand kreupel is, breng ze dan gelijk in de gebedsrij. Als ze dus O hebben, zoals gewoon O, -enzeventig... .

209 Vijfenzeventig tot honderd, ga hier in de rij staan, als u wilt. Waar u ook bent, op de balkons, waar dan ook, kom maar naar beneden en kom zo snel mogelijk in de rij staan, als u wilt, om tijd te besparen.

210 Nu de rest van u hier, die geen gebedskaart heeft, zou u uw handen willen opsteken en zeggen: “Ik heb geen gebedskaart, Broeder Branham, maar ik geloof”? Hef uw handen op.

211 Denk er nu aan dat ik het met u over de Hogepriester ga hebben. “Hij is een Hogepriester Die kan worden aangeraakt door het gevoelen van onze zwakheden.” Hij is *Jehova-Jireh*, “het door de Here voorziene offer.” Hij is *Jehova-Rapha*, “de Here Die al uw krankheden geneest.” Geloof u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Hij is *Jehova-Manasse*. Een *rondas*, een

schild, onze *vrede*, is Hij nog steeds. Wel, hoevelen geloven dat al deze verlossingsnamen van Jehova op Jezus van toepassing waren? [“Amen.”] Zeker, dat moest Hij zijn. Als Hij—als Hij . . . Wel, ze zijn niet van elkaar te scheiden, dus moest Hij ze allemaal zijn. En als Hij nog steeds Jehova-Jireh is, is Hij Jehova-Rapha. Als Hij Jehova-Jireh is . . . Hij *Jehova-Jireh* is, “het door de Here voorziene offer voor redding,” dan is Hij *Jehova-Rapha* “Die al onze ziekten geneest.” Amen. Genezing kan alleen door God komen.

²¹² Goed, terwijl de mensen in de rij komen; ik heb geen tijd om te zien wie zij zijn en wat ze zijn. Maar nu, iedereen daar die weet dat ik u niet ken, steek uw hand omhoog, zeg: “Ik heb iets nodig van God. Maar u kent mij niet, Broeder Branham, maar ik heb iets nodig van God. Ik ga gewoon mijn hand opsteken.”

²¹³ Als u nu voor een paar minuten rustig blijft, let op, wees voorzichtig, wees rustig. Nu, ik bedoel niet als ik zeg “blijf rustig,” . . . Als de Here iets doet, u wil de Here prijzen; dat is aanbidding. Maar wat ik bedoel, “gewoon maar rondlopen, opstaan,” weet u, dat is oneerbiedig. Ziet u? En de Heilige Geest is erg gevoelig, heel erg gevoelig. Zie? Hoeft maar zoiets te gebeuren, verlaat Het mij meteen, en dan heb ik er weer mee te kampen, ziet u. Maar als u luistert!

²¹⁴ Herinnert u zich Zijn eerste belofte? “Krijg de mensen ertoe om u te geloven, en wees dan oprecht, niets zal voor uw gebed standhouden.” Herinnert u zich dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat is juist. En dat is . . . Ik heb het tot nu toe nog niet zien falen, en het zal niet falen. Het is God.

²¹⁵ Nu, we zullen ons haasten met de gebedsrij, zodat we er zoveel mogelijk doorheen krijgen, ter wille van de mensen. Maar u die gebedskaarten hebben en vanavond niet werden opgeroepen, houd uw kaart, we komen aan u toe. Goed.

²¹⁶ Nu, u daar zonder gebedskaarten, denk eraan. Of, u daar, of u nu gebedskaarten hebt of niet, geloof gewoon dat Hij is zoals hier in Hebreeën, het 4e hoofdstuk. “Hij is de Hogepriester Die kan worden aangeraakt door het gevoelen van onze zwakheden.” Kijk of Hij blijft . . . Kijk of Jehova Zichzelf heeft vertegenwoordigd onder Zijn volk, zoals Hij in de dagen van Sodom heeft gedaan. Goed.

²¹⁷ Goed, meneer. Nu, laten we bidden, wees nu heel eerbiedig. Bedenk nu, een Woord van God is meer dan wat iemand ook maar zou kunnen zeggen. Nu, deze man hier, ik—ik ken hem niet. En ik vermoed dat hij . . . U bent een vreemde voor mij, nietwaar, meneer? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] U bent een vreemde. We weten één ding, dat we allebei op een dag in de Tegenwoordigheid van God moeten staan; als mens, moeten we elkaar Daar ontmoeten. Dit is de eerste keer dat we elkaar ontmoeten.

218 Nu, als u hier komt, als u ziek bent, ik weet het niet; het zou iets anders kunnen zijn, ziet u. Maar als ik—als ik u de handen oplegde, zei van: “Prijs de Here! Ga heen en word gezond.” Dat is in orde. U zou dat kunnen geloven. Maar wat als Hij u vertelt wat er mis met u is? Nu, kijk, dat is wat anders, dan weet u dat het Zijn karakteristiek identificeert. Ziet u, dat zou niet mijn karakteristiek zijn. Ik ben een mens; ik zou niets over hem weten. Ik vertelde hem zojuist: “Ik ken u niet.” Hij kent mij niet. Maar wat zou dat doen? Dat zou de karakteristiek identificeren van Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Wetend dat het mij niet kon zijn, het zou mij niet kunnen zijn, want ik ken de man niet. Ik zal mijn hand omhoog houden; *hier* is het Woord. Ziet u? Ik ken hem niet. Hij kent mij niet. Maar de karakteristiek van Jezus Christus . . .

219 Als Jezus hier stond, en hij, ziek, als hij zou zeggen: “Here Jezus, genees mij,” wat zou Jezus tegen hem zeggen? “Ik heb het al gedaan.” Klopt dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

220 “Hij werd om onze overtredingen verwond; door Zijn striemen is ons genezing geworden.” Alle verlossing die we ooit zouden kunnen krijgen, werd volbracht op Golgotha. Vanaf toen is het geloof, om het volbrachte werk te geloven. Klopt dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Goed.

221 Nu, nu, als Jezus leeft, en ik heb over Zijn Woord gesproken. . . Daar hebt u het, terug naar die eenvoud en dat geloof, geloven in Zijn Woord. Toen Hij mij die avond ontmoette, zei Hij: “U zal komen te geschieden dat u zelfs de geheimen van hun hart zult kennen. Zouden ze dat eerste teken van de hand niet geloven, zullen ze dit wel moeten geloven.” Zie? “Doen ze dat niet, dan zal bloed de aarde vervloeken.”

222 Net zoals het in Mozes’ tijd heeft gedaan. Zie: “Geloven ze deze twee tekenen niet, giet dan bloed uit op de aarde,” zie, “giet water op de aarde uit en het zal bloed worden.”

223 Nu alleen maar om erachter te komen, als ik alleen maar kan zien wat uw probleem is, zou dat u tevredenstellen en maken dat u gelooft, nietwaar? [De broeder zegt: “Zeker.”—Red.] U weet dat het de karakteristiek moet zijn van de Persoon over Wie ik spreek, Jezus Christus.

224 De man, terwijl ik zonet naar hem keek, gaat terug. Hij is overschaduwd. Er is niets dat medicijnen de man ooit zou kunnen helpen. Hij is in een stervende toestand. Dat klopt. Hij heeft een operatie gehad, en de operatie was een prostaatoperatie. En het is kanker, en de kanker is helemaal door u heen verspreid. Als dat juist is, steek dan uw hand omhoog. God alleen kan hem genezen. [De broeder zegt: “Halleluja! Halleluja! Halleluja!”—Red.] Maar kijk, ik wil iets tegen u zeggen, meneer. Die duivel heeft zich misschien verborgen gehouden voor het mes van de dokter, maar hij kan zich niet voor God verbergen. Geloof

u dat? Gelooft u het? [“O! O!”] Dan bid ik, dat, in de Naam van Jezus Christus, moge de zaak hem verlaten, moge de man leven. Niets; werd alleen zwak. Goed.

225 U en ik zijn vreemden voor elkaar, een man en een vrouw die elkaar ontmoeten. Nu, als een man ken ik u niet. En misschien, als vrouw, kent u mij niet; niet meer dan dat u alleen maar mijn naam hebt zien staan, of foto, of zoiets dergelijks. Maar wij kennen elkaar niet. Dat zijn onze karakters. Wij kennen elkaars karakter niet. Maar de karakteristiek van Christus, Hij is het Woord, en het Woord is beloofd voor deze dag. U hebt mij erover horen spreken. Dan zouden Zijn karakteristieken Hem hier identificeren. Niet dat ik Hem identificeer. Ik ken u niet. U begrijpt het. Begrijpt onze—onze samenkomst dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ziet u? Ik ben—ik ben een man. Ik ben alleen maar uw broeder.

226 Zoals de vrouw bij de bron, vertelt iets wat er verkeerd is, iets wat er mis met u is, of wat u wilt, of waarvoor u hier bent. Laat God daar de Rechter over zijn. U lijdt aan bloedarmoede. Dat is waar, is het niet? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.]

227 Ik—ik stuit daar voortdurend op, iemand die denkt dat ik het raadde. Ik raad dat niet. Nee. Af en toe voel ik dat, iemand. U kunt uw gedachten nu niet verbergen. Er zijn nu ongeveer, weet ik, twee zeer zware sceptici die hier zitten. Zie? Dus denk er nu aan dat ik ook uw naam kan noemen, God kan dat, dus stop ermee zo te denken. Laat mij u iets zien.

228 Kijk hierheen, dame. Kijk naar mij. Ik weet niet wat Hij u vertelde, maar ik—ik weet wat Hij is. En dat is Zijn karakteristiek die geïdentificeerd wordt. Ja, het is bloedarmoede, het bloed, water.

229 Nu, hier, hier is iets. Kijk als ze denken dat dit raden is. U hebt een kind waar u voor bidt, dat hier is. [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Dat klopt. Het heeft, in zijn keel [“Ja.”], tonsillen, neusamandelen. Het wacht op een operatie. Is dat niet juist? [“Ja.”] Neem die zakdoek en leg die erop, en geloof. [“Ja.”] Twijfel niet. Er zal geen operatie nodig zijn. Geloof nu met geheel uw hart.

230 Hoe maakt u het? Wat ermee is, met deze vrouw hier, is dat u ergens bang voor bent. U bent bang dat een moedervlek kanker is geworden. Jaja. Ga nu en geloof, en het zal niet op die manier zijn. Ga gewoon en geloof met heel uw hart. Karakteristieken, niet van mij; van Hem!

231 Gelooft u nu? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat zou iedereen moeten laten geloven. [“Amen!”]

232 Nu, ik ken u niet. Ik ben een vreemde voor u. God kent u. Gelooft u dat...? U weet dat ik u niet ken, en u weet dat u mij niet kent, gelooft u dus dat deze Geest Die spreekt mijn geest niet kan zijn? Want ik, als een man, ik ken u niet. Maar

karakteristiek van het beloofde Woord is het Woord dat scherper is dan een tweesnijdend zwaard, en onderscheidt de gedachten en overleggingen van het hart.

233 U bent heel erg ziek. U had een vrouwenkwaal, wat een baarmoeder was, en die baarmoeder had kanker. En u bent voor een bepaalde behandeling gegaan, het was een radiumbehandeling, en het enige wat dat deed, is het helemaal door u heen doen verspreiden. En u zult—u zult sterven als God u niet geneest. Dat is waar. Gelooft u nu dat Hij u zal genezen? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Moge de God des Hemels die duivel bestraffen die zich voor de dokter verbergt. [“O!”] Hij heeft zich misschien verborgen voor het radium, maar niet voor de Heilige Geest. Ga, geloof Hem nu, zuster. Laat er helemaal geen twijfel over bestaan, maar geloof.

234 Gelooft u dat God die astmatische toestand kan genezen, en u gezond kan maken? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Gelooft u het? Ga dan op uw weg, en verheug u en zeg: “Dank U, Here. Ik geloof dat mijn astma voorbij is.”

235 Hoe maakt u het? U bent nerveus. U bent een lange tijd nerveus geweest. Daarom, het heeft veroorzaakt dat er een maagzweer in uw maag is ontstaan, die u—uw maagkwaal bezorgt. En u wilt . . . Wilt u uw avondmaaltijd eten? Zult u doen wat ik u vertel om te doen? Ga, eet, in de Naam van de Here Jezus.

236 Gelooft u met heel uw hart? [De zuster zegt: “Dat doe ik.”—Red.] U bent een heel nette jongedame, ziet er zo uit. Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? [“Amen.”] Gelooft u dat Zijn karakteristiek hier kan zijn om . . . het Woord Zelf, en de belofte van deze dag: “De werken die Ik doe, zult u ook doen”? [“Amen.”] Ik kan niet genezen. Hij heeft dat al gedaan; maar Zijn karakteristiek toont Hem, kan vertellen wat er mis met u is. U hebt een dameskwaal, vrouwenkwaal. [“Ja, meneer.”] Gelooft u dat God het nu geneest? [“Ja. Amen.”] Ga dan uw weg, het zal u geen last meer veroorzaken. Geloof met heel uw hart.

237 Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? [De zuster zegt: “Ja, meneer.”—Red.] Als God mij zal vertellen wat uw probleem is, zult u geloven dat het de karakteristiek is van Jezus Christus? Het is in uw rug. Het is er niet meer. Ga, geloof met heel uw hart. Geloof.

238 Kom, dame. U hebt ook maagproblemen. Geloof met heel uw hart, en ga uw avondmaaltijd eten. Vergeet het. Jezus Christus maakt u gezond.

239 Kom. Uw probleem is uw bloed. U heeft diabetes. Gelooft u dat God u gezond zal maken en u daarvan zal genezen? Ga op uw weg en zeg: “Dank U, Here Jezus,” maakt u gezond. Ga, geloof met uw hele hart.

240 Kom. Uw rug, gelooft u dat God de rug zal genezen en u gezond zal maken? Ga uw weg, en verheug u, en zeg: “Dank U, Here Jezus.”

241 U had ook iets verkeerd met uw rug. Blijf gewoon doorlopen, zeg: “Dank U, Here. Ik ben genezen.” Geloof het met heel uw hart.

242 U had ook rugklachten. Wat zeg je me daarvan? Geloof nu met heel uw hart, en ga uw weg en word gezond gemaakt. Geloof dat Jezus Christus u gezond maakt. “Als gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk.” Goed.

243 Wat als ik niets tegen u zei, gewoon voorbij zou gaan en handen op haar legde, gelooft u dat zij beter zou worden? Ze zien wat er verkeerd is. Geloof u dat ze dat zou? Kom hier. Ik weersta deze duivel, in de Naam van Jezus Christus. Moge de kracht Gods het kind genezen. Amen. Twijfel niet; laat er helemaal geen twijfel over bestaan, en zij zal gezond worden. Geloof met heel uw hart.

244 Als God u niet geneest, zult u op een dag met een kruk lopen, met artritis. Maar gelooft u dat God uw artritis geneest? Ga dan en zeg: “Dank U, Here. Ik zal U geloven, en U maakt mij gezond.” Goed.

245 Kom nu. Het is eigenlijk uw leeftijd. U bent erg nerveus. Wordt 's avonds laat erg nerveus. Als u werkt en alles, bent u erg nerveus. Geloof u nu? Het zal u dan niet meer lastig vallen. Ga uw weg en zeg: “Dank U, Here Jezus.”

246 Kom, meneer. Geloof u dat God hartproblemen geneest? [De broeder zegt: “Ja.”—Red.] Uw hart gezond zal maken? Blijf gewoon doorgaan en zeggen: “Dank U, Here. Ik geloof met heel mijn hart.”

247 God geneest tuberculose, en maakt ook gezond. Geloof u dat, meneer, met heel uw hart? [De broeder zegt: “Ik geloof het.”—Red.] In orde. Ga uw weg en verheug u, zeg: “Dank U, Here Jezus.”

248 Hoe zit het met u daarginds, gelooft u? Hoe zit het met het gehoor? Laat nu enigen van u in het gehoor geloven.

249 Deze man die hier zit met bronchitis, gelooft u dat God de bronchiale aandoening zal genezen? Goed, u kunt dan hebben waar u om gevraagd hebt. Amen.

250 Hoge bloeddruk, die daar vlak achter hem zit. Geloof u dat God uw hoge bloed zal genezen? Het heeft u verlaten, meneer. Ik ken hem niet, heb hem nog nooit in mijn leven gezien.

251 Zeg, meneer, gelooft u dat die krampen in uw spieren, zenuwtrekkingen van de spieren, gelooft u dat God het in orde zal maken? Ja? Steek uw hand omhoog als u gelooft. Goed.

²⁵² Uw vrouw die daar zit, ze heeft last van een sinusaandoening. Geloof u dat het u ook verlaat, zuster?

²⁵³ De dame die daar vlak achter ons zit, heeft een zenuwontsteking. Geloof u dat God uw zenuwontsteking zal genezen, dame?

²⁵⁴ Hier is een dame met een jasje, rode jas aan, hier. Ze zit daar. Zij heeft ook een sinusaandoening. Geloof u dat God uw sinusaandoening zal genezen? Steek uw hand omhoog, als u het gelooft.

²⁵⁵ Iedereen hierbinnen die gelooft dat de karakteristieken van Jezus Christus vanavond onder ons is, steek uw hand op en zeg: "Ik geloof het." [Samenkomst verheugt zich en zegt: "Ik geloof het!"—Red.]

²⁵⁶ Allen die hierbinnen zijn, Hem wilt aannemen als uw Genezer, ga dan staan en zeg: "Ik geloof het." Ga staan. Sta op, uit uw stoelen, wat het ook is. Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Ik geef het aan u, in de Naam van de Here God.

GOD DIE ZICHZELF IDENTIFICEERT
DOOR ZIJN KARAKTERISTIEKEN DUT64-0320
(God Identifying Himself By His Characteristics)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op vrijdagavond 20 maart 1964 in de Denham Springs High School in Denham Springs, Louisiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org